

Arrest

nr. 111 605 van 10 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die allen verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 3 maart 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, van 31 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 8 februari 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 juli 2013.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en

Armoedebestrijding, van 31 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 8 februari 2011.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient ambtshalve na te gaan of het beroep op ontvankelijke wijze werd ingesteld.

Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, moeder of voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreft de bestreden bestuurshandeling de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. In voorliggend geval betreft het dus rechten die aan de persoon zijn verbonden, doch de derde en vierde verzoekende partijen beschikken gezien hun leeftijd, namelijk zestien jaar en dertien jaar, niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep in te stellen bij de Raad. Zij dienden aldus vertegenwoordigd te zijn door hun vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet wordt gepreciseerd dat de eerste en tweede verzoekende partijen optreden als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen, dient te worden vastgesteld dat het beroep van de derde en vierde verzoekende partijen onontvankelijk is.

2.2.1 De Raad stelt ambtshalve het gebrek aan belang bij voorliggend beroep vast.

Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 14 mei 2013, waarbij aan de verzoekende partijen een afschrift van de nota met opmerkingen werd gezonden, de verzoekende partijen in kennis werden gesteld van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier en aan de verzoekende partijen de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesememorie, op 14 mei 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van raadsman X. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht deze aangetekende brief ten laatste op 17 mei 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen 24 mei 2013. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen binnen de in voornoemd artikel bepaalde termijn geen kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen hebben ingediend. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Van de sanctie voor het niet indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een

kennisgeving in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

2.2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 8 juli 2013 dienen de verzoekende partijen een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 10 september 2013, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 28 juni 2013 opgenomen grond, stellen de verzoekende partijen te volharden in de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

De verwerende partij verwijst naar de nota met opmerkingen.

2.2.3 In de mate waarin de verzoekende partijen op 8 juli 2013 hebben gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar hebben gemaakt dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting volharden in de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zodoende geen opmerkingen plaatsen omtrent de beschikking van 28 juni 2013, laat de Raad gelden dat de verzoekende partijen op die manier niet aannemelijk maken dat de beschikking onterecht werd genomen.

Aangezien de verzoekende partijen *in casu* niet betwisten dat zij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen hebben ingediend en de verzoekende partijen verder niet aantonen dat zij wegens overmacht werden verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen, kan van de sanctie voor het niet indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

M. DENYS

kamervoorzitter.

griffier.

De voorzitter,

A. DE SMET